

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὤμοσε κατ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας.

Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ **περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος**· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Θεὸς ἔδωκε ὑπόσχεσιν εἰς τὸν Ἀβραάμ, ὠρκίσθη εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀφοῦ δὲν εἶχε ἄλλον μεγαλύτερον εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ὀρκισθῆ, καὶ εἶπε, Ἀλήθεια, θὰ σὲ ὑπερευλογήσω καὶ θὰ σὲ ὑπερπληθύνω, καὶ ἔτσι ὁ Ἀβραάμ, μὲ τὴν ὑπομονήν του, ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν.

Οἱ ἄνθρωποι ὀρκίζονται εἰς κάποιον ποὺ εἶναι μεγαλύτερος καὶ ὁ ὄρκος θέτει δι' αὐτοὺς τέρμα εἰς κάθε ἀμφισβήτησιν καὶ δίνει ἐπιβεβαίωσιν. Ἔτσι καὶ **ὅταν ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ δείξη σαφέστερα εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ὑποσχέσεως τὸ ἀμετάβλητον τῆς ἀποφάσεώς του, τὴν ἐγγυήθη με ὄρκον, ὥστε, διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταβλήτων διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποδειχθῆ ὁ Θεὸς ψεύτης, ἐμεῖς, ποὺ καταφύγαμεν εἰς αὐτόν, νὰ ἔχωμεν μεγάλην ἐνθάρρυνσιν νὰ κρατήσωμεν σφιχτὰ τὴν ἐλπίδα ποὺ εἶναι ἐνώπιόν μας**. Τὴν ἐλπίδα αὐτὴν τὴν ἔχομεν σὰν ἄγκυραν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν, ἢ ὁποία μπαίνει μέσα, πίσω ἀπὸ τὸ καταπέτασμα, ὅπου ἐμπῆκε πρὸς χάριν μας ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἔγινε ἀρχιερεὺς, αἰώνιος κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.